MEI/JUNI 2013

inBeweging

Nieuwsbrief van de Anarchistische Groep Nijmegen

May day, May day!

Redactioneel

Voor je heb je het vierde nummer van de inmiddels beruchte inBeweging, het blad van de Anarchistische Groep Nijmegen (AGN). Dit nummer ver schijnt rondom 1 mei, de internationale dag van de arbeiders.

De dag waarop wij – werkende, lerende, werkzoekende, studerende en niet-werkende mensen – traditioneel strijden voor betere woon-, leef- en werkomstandigheden. Een dag waarop wij strijden voor een sociale, gelijkwaardige en rechtvaardige wereld!

In dit nummer zul je naast een stukje over de geschiedenis van 1 mei een stuk aantreffen over de strijd van werkers in Griekenland die hun fabriek in zelfbestuur hebben genomen. Ook wordt het boek 'Work' van CrimethInc. besproken in de boekrecensie en is er een artikel over migranten die – omdat ze niet de juiste culturele achtergrond hebben – worden afgebeeld als concurrenten op de sociale en economische 'markt' .

Daarnaast zullen we aandacht besteden aan het Heel Nijmegen Plat festival dat in het weekend van 20 april gehouden werd. De opbrengst van het Nijmeegse feest van collectieven is dit jaar naar het 'Anarchist mobile school'-project in de Filipijnen gegaan en naar de geillegaliseerden die sinds december vorig jaar verblijven in- en actievoeren vanuit het Vluchthuis in Den Haag.

De inBeweging is voor ons een onderdeel in een bredere strijd. Met deze nieuwsbrief wil de AGN informatie delen, achtergronden bieden vanuit een anarchistisch perspectief en mensen inspireren om in beweging te komen. Zodat we samen kunnen bouwen aan een vrij, gelijkwaardig en rechtvaardig alternatief op onze huidige wereld!

Opgeven voor de digitale nieuwsbrief, bijdragen of meehelpen verspreiden? Mail naar agn@riseup.net

Verzet bij zorginstelling

Verslag van acties bij zorginstelling Amsta

Bij zorginstelling AMSTA in Amsterdam protesteren medewerkers al tijden tegen de mensonterende omstandigheden van hun patiënten en de steeds verslechterende arbeidsomstandigheden.

Op 2 februari hebben zij hun werkplek bezet. Een bezetting die alles te maken heeft met de marktwerking in de zorg. Die er voor zorgt dat de mensen die de zorg nodig hebben te kort komen en het personeel dat in de zorg werkt een steeds grotere werkdruk krijgt en steeds minder loon. Ook word er steeds meer gestunt met flex contracten e.d. om "kosten te drukken" terwijl er ondertussen wel miljarden voor de nationalisering van banken als de SNS-Bank zijn, maar niet voor goede zorg en een goed loon!

Actief organiserende werkers van AMSTA zijn het zwijgen opgelegd. Toen de werkers tegen de waansituatie protesteerden, werden ze door hun leiding gevenden op het matje geroepen en AMSTA publiceert actief tegeninformatie om de actievoerders in een kwaad daglicht te plaatsen. Dit accepteerden de medewerkers niet en daarom besloten zij gezamenlijk wederom in actie te komen. Een aantal actieve Vrije Bond-leden is actief betrokken bij het verzet en de strijd gaat actief door.

Lees meer op vrijebond.nl

Eén mei

een geschiedenis

'Attention workingmen! Great mass-meeting to-night at 7:30 o'clock' kopt het pamflet dat de ruim 40.000 stakende arbeiders in Chicago op de avond van 4 mei 1886 oproept naar de Haymarket, te komen. Enkele dagen te voren, op 1 mei, hadden zich 350.000 arbeiders door de gehele Verenigde Staten georganiseerd om massaal in staking te gaan.

De 'American Federation of Labor', een federatie van vakbonden in de V.S., had opgeroepen tot de staking met als doel de achturige werkdag af te dwingen. In Chicago, het epicentrum van de acties, neemt een groep anarchisten de organisatie van de staking op zich.

TOT OP DE DAG VAN VANDAAG IS HET NIET BEKEND WIE DE BOM GEGOOID HEEFT.

Arbeiders in het Chicago van 1886 wonen in ghetto's die arbeiderswijken genoemd worden. Daar leven ze in mensonwaardige omstandigheden. Duizenden immigranten voeren dagelijks de strijd om te overleven, wonen in krottenwijken en moeten voor een bijzonder laag loon van vroeg tot laat in de avond werken. In schril contrast staat het Chicago van de bourgeoisie, de rijke burgerij. Zij wonen in grote luxe huizen en laten zich bedienen door slecht betaald personeel. Deze mensen weten hun rijkdom te vergaren door anderen in hun fabrieken en werkplaatsen het zware werk te laten doen en er met de opbrengst van door te gaan.

De staking weet de spoorwegen in Chicago volledig lam te leggen en het lukt de stakers bijna de gehele industriële productie van de stad tot stilstand te brengen. Dagelijks worden er betogingen en bijeenkomsten gehouden door werkers en hun sympathisanten. Vrijwel direct na aanvang van de stakingen had zich ook een zogenaamd 'burgercomité' gevormd. Hierin namen grootindustriëlen en de rijke burgerij plaats. Zij zagen hun directe financiële en politieke belangen in het geding komen door de staking en de eisen van de werkers. Het was hun taak om strategieën uit te werken die de staking zouden moeten breken en de organisatie uit zouden moeten schakelen. Op de achtergrond werd de staatsmilitie en de politie door het comité paraat gehouden en werd er een media hetze opgezet o.a. tegen de anarchisten Parsons en Spies, de organisatoren van de stakingen. De Chicago Mail schrijft: "Keep them in view. Hold them personally responsible for any trouble that occurs. Make an example of them if trouble occurs"[1]

De eerste twee dagen van de staking verliepen rustig, maar op 3 mei deden zich een reeks van gebeurtenissen voor die Parsons en Spies precies in de positie brachten waar de Chicago Mail hen had willen hebben. Die dag ontstonden er schermutselingen tussen de stakende arbeiders en een groep stakingsbrekers. Dit was de aanleiding waar de politie op had zitten wachten. Aanwezige politieagenten opende het vuur op de vluchtende stakers. Er werden uiteindelijk vier mensen doodgeschoten.

Uit woede voor de moorden trekken de volgende avond duizenden mensen naar de Haymarket, een plein midden in het commerciële centrum van de stad. Ondanks de spanningen en woede verloopt de avond in eerste instantie rustig. Van een aantal van drie duizend mensen waren er aan het eind van de avond nog slechts een paar honderd over, de meesten mensen waren al naar huis gegaan. Dan verschijnt er plotseling een groep van 180 politieagenten. De spreker die aangeeft dat de bijeenkomst bijna voorbij is wordt genegeerd, de politie eist een onmiddellijk eind aan de bijeenkomst. Hieraan wordt niet direct gehoor gegeven, de agenten proberen zich door de menigte naar het sprekersplatform te begeven. Er klinkt er een hevige explosie, een van de mensen in de menigte had een bom naar de agenten gegooid. Door de explosie raken 66 politieagenten gewond en komt er één om het leven. De andere agenten openen in reactie massaal het vuur en schieten op alles wat beweegt. Hoeveel mensen er bij deze slachting om het leven zijn gekomen is niet bekend; zeker zo'n 200 mensen raakten gewond. Het is nooit duidelijk geworden wie de bom gegooid heeft. Mogelijk heeft iemand wraak willen nemen voor de doden van de dag ervoor. Enige bewijs leek te wijzen in de richting van Rudolph Schaubelt, een politieagent die zich voordeed als anarchist, die met de aanslag de vernietiging van de revolutionaire beweging in Chicago mogelijk gemaakt heeft. Tot op de dag van vandaag is het echter niet bekend wie de bom gegooid heeft.

Direct na het bloedbad op de Haymarket ontstaat er een heksenjacht op de mogelijke schuldigen. De politie arresteerde, zonder enig bewijs, acht anarchistische organisatoren, waaronder Parsons en Spies, en honderden anderen. De Chicago Journal schrijft die dag: "Justice should be prompt in dealing with the arrested anarchists. The

COLOFON

inBeweging is de nieuwsbrief van de AGN en verschijnt onregelmatig

Bijdragen of meehelpen verspreiden? Mail naar agn@riseup.net

law regarding accessories to crime in this State is so plain that their trials will be short"[2]. De acht worden allen beschuldigd van moord en samenzwering tegen de staat. Door een bevooroordeelde jury, met daarin geen enkele arbeider, worden zeven van hen veroordeelt tot de doodstraf. Belangrijk is dat geen van hen op de dag van de aanslag op de Haymarket aanwezig was geweest. Behalve Fielden, een 39-jarige transportarbeider, die op het moment van de aanslag de spreker was. Voor de schrijnende omstandigheden van de arbeiders, de doden en de grote hoeveelheid slachtoffers van het politiegeweld hadden de autoriteiten en de media geen oog.

Ondanks massaal protest en de vele petities kregen slechts twee van de veroordeelden gratie, maar bleven gevangen. Louis Lingg, een 21-jarige timmerman blies zichzelf één dag voor het ten uitvoering brengen van het vonnis, op in zijn cel. Albert Parsons, een 39-jarige drukker, August Spies, een 31-jarige stoffeerder, Adolph Fischer (28) en George Engel (51) werden op 11 november 1887 opgehangen. Spies' laatste woorden zijn vereeuwigd in het monument dat later opgericht werd ter herdenking van 'de martelaren van Chicago': "De dag zal komen dat ons zwijgen sterker zal zijn dan alle stemmen die vandaag verstikt worden." Enkele dagen later was de begrafenis die door 25.000 mensen bijgewoond werd. Wereldwijd was de verontwaardiging groot, er waren bijeenkomsten in Nederland en andere landen in Europa. In 1893 verscheen er een officiële verklaring waarin het gehele proces veroordeeld werd en welke de onschuld van de acht beklaagden bevestigde.

1 mei internationaal

Het verzet tegen uitbuiting krijgt na de gebeurtenissen in de V.S. ook in Nederland vorm. Drie jaar na de executies van 1887 werd door het Internationale Socialistisch Congres in Parijs, 1 mei uitgeroepen tot officiële dag van de arbeid. Nog weer vier jaar later werd er in Nederland een vakbond opgericht rondom het principe van de achturige werkdag, de Algemene Nederlandse Diamantbewerkersbond. In 1911 was zij de eerste vakbond in Nederland die een structurele verbetering van de positie van arbeiders in Nederland wist te bewerkstelligen.

"DE DAG ZAL KOMEN DAT ONS ZWIJGEN STERKER ZAL ZIJN DAN ALLE STEMMEN DIE VANDAAG VERSTIKT WORDEN."

1 Zinn, H., A people's history of the United States. New York, HarperCollins 1999. p. 270
2 Zinn, H., A people's history of the United States. New York, HarperCollins 1999. p. 271

Geen vluchteling op straat of in de cel

Een verslag

Zaterdag 23 maart 2013 was er een demonstratie in Amsterdam onder de noemer 'Geen vluchteling op straat of in de cel'. Met een bus geregeld door Stichting Gast zijn we 's ochtends met een groep mensen uit Nijmegen naar Amsterdam gereden.

Meer dan 2000 mensen waren, schat ik, aanwezig bij de demo die startte bij de Vluchtkerk en eindigde in een manifestatie op het Museumplein. Weer eens meer aanwezigen dan ik gewend ben bij demonstraties tegen het migratiebeleid, maar toch is een aantal van 2000 mensen belabberd weinig voor wat er aan de hand is.

De demonstratie was bedoeld om een oplossing te forceren voor de mensen in de Vluchtkerk en mensen in een vergelijkbare positie. De Vluchtkerk, de gekraakte kerk in Bos en Lommer waar vluchtelingen sinds de ontruiming van het tentenkamp aan de Notweg verblijven, moest op 31 maart weer aan de eigenaar worden opgeleverd. En de hoop was om niet na maanden actievoeren weer terug bij af te zijn, op straat en zonder uitzicht op een legaal verblijf waarin ze hun toekomst kunnen vormgeven.

EEN OPLOSSING VOOR MENSEN ZONDER PAPIEREN IS ER NOG STEEDS NIET

Een echte oplossing voor mensen zonder papieren die op straat staan is er nu natuurlijk nog steeds niet, niet na de rij van tentenkampen in Ter Apel, Den Haag, Sellingen, Amsterdam en niet na de Vluchtkerk in Amsterdam en het Vluchthuis in Den Haag. Vluchtelingen op straat zijn door hun collectieve verzet de laatste tijd wel veel zichtbaarder geworden. Inmiddels is nu bekend dat de vluchtelingen iets langer in de Vluchtkerk kunnen blijven. Maar wat daarna? Staatssecretaris Teeven houdt zich star vast aan dit beleid, evenals zijn voorgangers. Er is nog veel te doen.

Anarchisme en arbeidsstrijd

Ingezonden stuk

Door Ronald Jansen

Elke daadwerkelijke politieke omwenteling begint met een moment waarop een groep mensen besluit dat zij de politieke verhoudingen waarbinnen zij leven niet langer verdragen omdat zij "niet op deze manier bestuurd willen worden". Een begin dat bestaat in een fundamenteel NEE tegen een onrechtvaardig bestuur, waardoor gebundelde energie kan vrijkomen om te experimenteren met alternatieven.

Radicale politieke bewegingen nemen het NEE tegen het bestaande bestuur, tegen de staat en tegen de bestaande politieke machtsverhoudingen waarbinnen zij zich ontwikkelen, serieus. Zij weigeren om zich als slachtoffer te gedragen maar werken aan verandering. Sommige bewegingen, zoals het marxisme, leggen hierbij de nadruk op de manier van bestuur. Zij streven naar het installeren van een alternatieve manier van bestuur, naar het volledig omkeren van de bestaande machtsverhoudingen. Anarchisten streven niet een wisseling van de macht na, maar weigeren de vanzelfsprekende noodzaak van het besturen van mensen in het algemeen te accepteren. Bestuur heeft altijd een hiërarchie nodig, er moet iemand zijn die meer te vertellen heeft dan de rest. Deze hiërarchie functioneert tegelijkertijd alleen maar als elke deelnemer "zijn plek kent". Machtsongelijkheid bestaat alleen maar als iedereen begrijpt dat er ongelijkheid is. In dat begrijpen is iedereen ineens gelijk. De ongelijke machtsverhouding in een hiërarchie is gebaseerd op een gelijkheid in het accepteren van de machtsverhoudingen. Ongelijkheid bestaat dankzij de gratie van gelijkheid.

MACHTSONGELIJKHEID BESTAAT ALLEEN MAAR ALS IEDEREEN BEGRIJPT DAT ER ONGELIJKHEID IS.

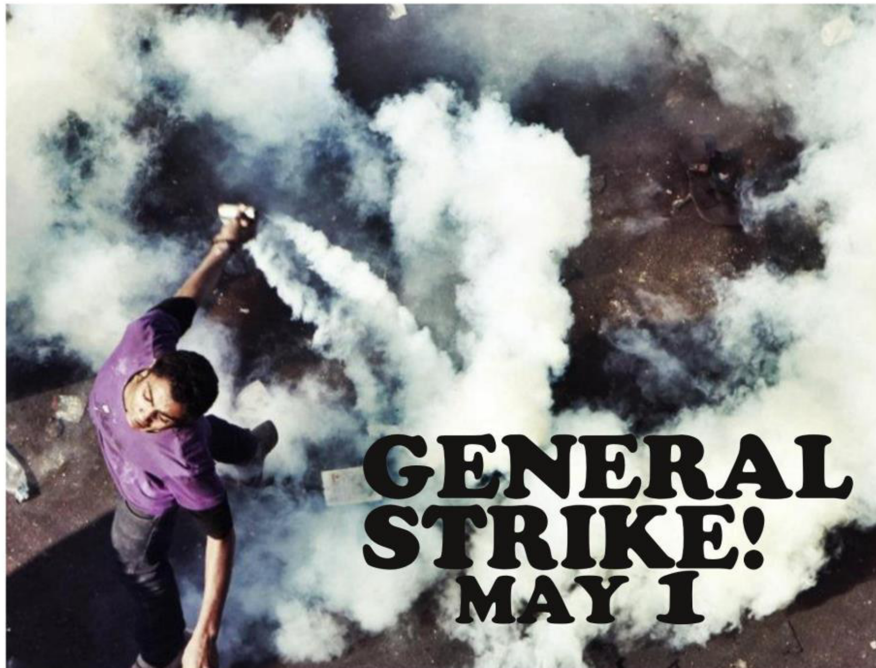
Anarchisme kun je opvatten als een beweging die in de praktijk probeert te laten zien dat ongelijkheid berust op een gelijkheid die niet erkent wordt. De strategie van de macht is gericht op het creëren van een consensus die deze ongelijkheid rechtvaardigt en tegelijkertijd de gelijkheid die haar mogelijk maakt verzwijgt. "Wat anarchistische stromingen gemeen hebben is de claim dat onrecht voortkomt uit dominantie, uit hiërarchie. Of om het anders te zeggen: Onrecht heeft alles te maken met het ongelijk behandelen van mensen. Hoewel, zoals de anarchisten al snel opmerkten, de oplossing voor dit probleem kan niet zijn dat de mensen als gelijke worden behandeld door degenen die hun eerst als ongelijken behandelden. Anarchisten vragen niet om passieve gelijkheid. Zo'n oproep zou zowel naïef als zelfdestructief zijn. Het is naïef om te denken dat zij met macht over anderen of zij die profiteren van een hiërarchische machtsrelatie met andere zich zonder slag of stoot over zullen geven. De geschiedenis laat voortdurend het tegendeel zien. Maar meer nog, zelfs als de aanzet voor gelijkheid van degene aan de top komt, dan houdt dat in, juist omdat zij gelijkheid opleggen, dat de machtsverhoudingen nog steeds intact zijn. Gelijkheid moet gecreëerd worden door hen aan wie het onthouden is. Dit is de andere zijde van de anarchistische medaille, die overeen komt met haar kritiek van dominantie: Gelijkheid moet komen van beneden, van het volk, van de mensen zelf".[1]

De momenten waarop deze gelijkheid van beneden aan het licht komt, zijn nu precies de momenten waarop de dominantie van de macht doorbroken wordt. Deze doorbraken kunnen plaats vinden op straat, als het publiek sympathiseert met een demonstratie, omdat zij geraakt wordt door het onrecht dat de demonstratie bekritiseert. Op dat moment blijken demonstranten en publiek gelijken en wankelt de macht die zich baseert op de publieke consensus over ongelijkheid. De hiërarchie wankelt als de gelijkheid die zij verbergt aan het licht komt. De ongegrondheid van de hiërarchie, haar anarchisch karakter wordt onthult. (arché is het Griekse woord voor beginsel, grond). Een geslaagde demonstratie bewijst dat hiërarchie gebaseerd is op deze ontkenning en bewijst daarmee het gelijk van het anarchisme. Ook in de arbeidsstrijd is eenzelfde ontregeling van de macht werkzaam.

Arbeidsverhoudingen, marktrelaties gaan uit van een passieve, opgelegde gelijkheid. Dat de arbeidsmarkt functioneert omdat er sprake is van een vrije uitwisseling tussen vraag en aanbod van werk, die beide partijen keuzemogelijkheden geeft is een leugen die de scheve verhoudingen in de arbeidsmarkt onbelicht laat. Wie nu op zoek is naar een inkomen weet dat je je altijd moet schikken naar de bestaande hiërarchie. Dat blijkt uit het dagelijks taalgebruik, na een geslaagde sollicitatie zegt men "Ik heb de baan gekregen". Een baan als gift. De verhouding tussen werkgever en werknemer is ongelijk. Dat accepteren werknemers omdat zij heel goed beseffen dat zonder geld hun bestaan onmogelijk wordt. Om iets van je leven te maken, moet je roeien met de riemen die je hebt.

DE HIËRARCHIE WANKELT ALS DE GELIJKHEID DIE ZIJ VERBERGT AAN HET LICHT KOMT.

Arbeidsstrijd is echter het moment waarop deze consensus over ongelijkheid doorbroken wordt. Werknemers slagen er alleen in om via arbeidsstrijd de werkgever te dwingen om aan de onderhandelingstafel plaats te nemen, als zij de werkgever laten ervaren dat zijn positie wankel is. Dat hij zich alleen maar baas kan noemen, omdat er werknemers zijn die hem behandelen als baas. Omdat zij zijn opdrachten begrijpen, hem verstaan

en doorgronden wat hij wil. Wie orders geeft heeft mensen nodig die orders verstaan en gaat dus stiekem uit van gelijkheid in taalbegrip. De hiërarchie bestaat niet omdat de werkgever beter is dan zijn werknemers. Een hiërarchie bestaat omdat werknemers zich ondergeschikt maken, niet uit vrije keuze, maar omdat zij hun bestaan vorm moeten geven, omdat werknemers begrijpen dat zij de orders moeten accepteren en uitvoeren om hun geld te verdienen. Zij zijn gelijk aan hun baas omdat zij deze ongelijkheid ook begrijpen. Arbeidsverhoudingen zijn principieel scheef omdat de meester-knecht relatie gebaseerd is op de verborgen gelijkheid bij het begrijpen van taal.

Of neem de eerste aanzetten tot arbeidsstrijd die nu in de zorg zichtbaar worden, nu thuiszorgorganisaties zorg aanbieden voor een effectief salaris dat onder CAO afspraken uitkomt. Werkgevers gaan hier een contract aan met gemeenten, waarin ze zich als gelijke onderhandelingspartners opstellen. Maar zij baseren hun contract met de gemeente op een minachting voor de contracten die zij met hun werknemers zijn aangegaan, terwijl ze tegelijkertijd verwachten dat de werknemers hun contractueel aangegane verplichtingen wel naleven! Hiermee tonen ze zelf aan dat hun hiërarchische positie gebaseerd is op een gelijkheid die ze zelf weigeren te erkennen. Arbeidsstrijd is het aan de kaak stellen van dit misbruik van gelijkheid. De inzet van de arbeidsstrijd is niet het verdelen van de koek, de inzet van arbeidsstrijd is het aantonen van de ongegrondheid van de macht. Het zijn niet de werkgevers die de koek binnenslepen via een contract met de gemeenten, het zijn de werknemers zelf die de koek vormen. Arbeidsstrijd is het verzet tegen het miskennen van de gelijkheid die de arbeidsverhoudingen mogelijk maakt. Zo bezien is arbeidsstrijd in essentie anarchistische strijd. Zij toont dat macht anarchisch is. Het spierballenvertoon van de macht tegen arbeidsstrijd en anarchisme heeft alles te maken met de angst voor deze waarheid.

ZIJ BASEREN HUN CONTRACT OP MINACHTING VOOR CONTRACTEN MET HUN WERKNEMERS

1 The Political Thought of Jacques Ranciere. Creating equality. Todd May, Edinburgh University Press 2008, p. 95

Advertentie

Zelfverdedigingsgroep

Slappe anarchist? Iele veganist? Of wil je jezelf kunnen verdedigen wanneer het nodig is? Kom aan zelfverdediging doen! We trainen dinsdagavond om de week. Alle niveaus welkom. Macho's en andere stommeriken ga maar lekker Rambo kijken! Wil je meedoen? Mail naar

nimmaselfdefense@riseup.net

Kraken anno 2013

Gastartikel

Kraken heeft door de jaren heen veel mensen een dak boven het hoofd bezorgd. Maar dat niet alleen! Het creëren van culturele broedplaatsen, vrijstaten en het laten zien dat een andere manier van leven mogelijk is heeft er voor gezorgd dat kraken een groot (cultureel-)historische waarde heeft. De regering probeert dat de kop in te drukken. Maar kraken gaat door!

In 2010 werd het kraakverbod ingevoerd, met als doel kraken te stoppen. Deze wet, Artikel 138A van het wetboek van strafrecht, luidt: "Hij die in een woning of gebouw, waarvan het gebruik door de rechthebbende is beëindigd, wederrechtelijk binnendringt of wederrechtelijk aldaar vertoeft, wordt, als schuldig aan kraken, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van de derde categorie. ".

Probeer ongezien het slot te breken en alles en iedereen naar binnen te halen

Hoe ga je om met deze nieuwe situatie? Sinds 2010 is er een stuk meer duidelijk geworden over de toepasbaarheid van het kraakverbod, en hoe er op te reageren. De eerste afweging die gemaakt moet worden is of het kraakverbod opweegt tegen Artikel 8 van het Europese Verdrag voor Rechten van de Mens (EVRM) waarin "huisvrede" wordt gewaarborgd: "Een ieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie." "De wil tonen" ergens te willen wonen is al genoeg om huisvrede te creëren, maar ook het huiselijke activiteiten ondernemen (Koken, douchen, enz…) zal genoeg moeten zijn. Ook de aanwezigheid van tafel, bed, stoel is nog steeds voldoende. De politie daarentegen is van mening dat je pas na 24-uur huisvrede hebt, en zal het altijd op een zogenaamd "heterdaadje" proberen te gooien en iedereen op te pakken. Dit is voor hun moeilijk te verantwoorden voor een rechter.

De politie zal verder alleen tot directe ontruiming overgaan bij: Heterdaad breken, verstoring van de openbare orde en instortings- of brandgevaar. Als je huisvrede hebt mag jij de politie (en ieder ander persoon) weigeren je pand te betreden. Als de politie toch binnen (probeert) te komen zijn zij in overtreding! Als je dan wordt opgepakt; zeg niks, schakel je advocaat in en laat het voor de rechter komen. Jij zult deze zaak hoogstwaarschijnlijk winnen.

Over naar het praktische van het verhaal, sinds 2010 en het wegvallen van Artikel 429 kan je elk pand kraken dat leegstaat. Of het nou een dag of 30 jaar leegstaat, maakt niks meer uit. Het belangrijkste in de directe actie is het voorkomen van een heterdaad, jij moet de eerste zijn die de politie op de hoogte brengt van jullie bewoning. Probeer ongezien het slot te breken, alles en iedereen naar binnen te halen en houdt vervolgens de deur dicht. Vervolgens zou je je een tijd kunnen verschansen voordat je de politie belt (om ook aan de 24 uur van de politie te voldoen) of je belt direct de politie. Je zou ook kunnen wachten tot de eigenaar vanzelf een keer achter jullie bewoning komt. Als de politie voor de deur staat vertelt de politie hoogstwaarschijnlijk dat het pand ontruimt gaat worden (hou hier rekening mee, hou de deur gebarricadeerd). Wijs iemand van jullie aan als woordvoerder. Die vertelt de politie dan over jullie huisvrede en over jullie rechten.

Je hebt een mooie verdediging als je huisvrede kan bewijzen

Als het allemaal goed gaat zal al snel de vraag komen of ze even binnen mogen kijken. Dit is niet verplicht! Je kunt de politie buiten de deur houden, dat is je recht! Als je, om welke reden dan ook, de politie toch even binnen wil laten kijken, vraag naar de wijkagent. Deze ga je nog vaker zien, en deze laat je (het liefst alleen, maximaal met z'n tweeën) het pand van binnen zien. Laat deze even rondkijken en praat dan buiten(!) de deur

De machines van

Na drie dagen van intensieve mobilisatie is op 12 februari de fabriek van Vio.Me., in Thessaloniki, Griekenland, begonnen met de productie onder arbeiderszelfbestuur. Het is het eerste experiment van zelfmanagement in het door crisis geslagen Griekenland en de werkers van Vio.Me. hebben er vertrouwen in dat hun experiment niet de laatste zal zijn in een serie van zulke ondernemingen.

De arbeiders van Vio.Me., een bouwmaterialenfabriek welke verlaten is door de bazen, zijn al sinds mei 2011 niet meer betaald. De werkers besloten om de fabriek te bezetten en deze onder directdemocratische controle van de arbeiders te plaatsen. Na een strijd van een jaar, die in Griekenland en wereldwijd de aandacht heeft getrokken, hebben zij met veel steun op 12 februari de productie weer hervat na een intense driedaagse mobilisatie.

De mobilisatie begon zondagavond 10 februari met een grote bijeenkomst van werkers, solidariteitsorganisaties en individuen in een theater in de binnenstad van Thessaloniki. Hier werd de lijn van actie van de solidariteitsbeweging bediscussieerd en iedereen had de kans om de microfoon ter hand te nemen en hun mening over de arbeidsstrijd te uitten.

Op maandagavond 11 februari was er een grote mars door het stadscentrum gevolgd door een enorm benefietconcert met een aantal bekende folk-bands en zangers. Onder hen Thanassis Papakonstantinou, een van de meest belangrijke vertolkers van het Griekse lied. Hij is op zijn manier "onderdeel van de beweging", omdat hij altijd met woord en daad steun geeft aan de inspanningen in de samenleving voor zelfbeschikking. Het bezoekersaantal overtrof ieders verwachtingen. Helaas konden zo'n duizend bezoekers niet naar binnen omdat het stadion af-

verder (pas op voor de voet tussen de deur).

Als het fout gaat, en ze willen dat je het pand verlaat, “anders trekken we jullie er wel uit”, hou de deur op slot. Ze zullen de deur openbreken en iedereen oppakken. Je wordt in verzekering gesteld en bent waarschijnlijk binnen een dag weer op vrije voeten. Je krijgt een brief mee waarin staat wanneer je voor moet komen. Neem contact op met je advocaat, deze zal je verder helpen. Je hebt een mooie verdediging als je kan bewijzen dat jij huisvrede had. Je kan daarom foto’s van jullie bewoning maken (een krant met zichtbare datum erbij doet wonderen).

Pas op! Elke situatie is anders, verwacht niet dat je met deze handleiding elk pand kan kraken. De politie is zeer onvoorspelbaar en elke kraak heeft een ander verhaal!

Door het kraakverbod heeft de politiek in hun optiek een probleem opgelost, terwijl kraken juist voor veel mensen een oplossing is. Waar je als woningzoekende student al snel 300 euro neertelt voor een woning niet groter dan een postzegel (gemiddeld 415 euro per maand, stijging van 10% met 2011), je bij anti-kraak geen enkel huurrecht hebt (o.a. omdat ze huisvrede in het anti-kraak contract nietig hebben verklaard), gezinnen uit hun huis worden gezet omdat ze de huur niet meer op kunnen hoesten (5400 huishoudens, stijging van 10% met 2011) en ook mensen met een gigantische hypotheekschuld zitten die groter is dan de waarde van hun huis, waarna ook zij hun huis uitgezet worden en het door de bank geveild wordt.

De kosten stijgen, je gaat geld lenen om te kunnen studeren, aan een baan komen is moeilijk en ondertussen wil je nog steeds “je eigen ding blijven doen”. Ruimte voor een atelier, muziekstudio, (moes)tuin, en ga zo maar door zit er niet in. Dit gebeurt terwijl er ca. 300.000 woningen leegstaan en 7.6miljoen m² aan leegstaande kantoorruimte is. Vastgoedhandelaren verdienen goud geld aan de illusie dat er een tekort is en de

DE KOSTEN STIJGEN, JE GAAT GELD LENEN OM TE KUNNEN STUDEREN EN AAN EEN BAAN KOMEN IS MOEILIJK

gemeenten vertikken het om de andere kant van het kraakverbod, namelijk de leegstandswet (beboeten van langdurige leegstand), te handhaven.

Kraken is nog steeds een manier om op te komen voor je rechten, broedplaatsen te creëren en de problematiek op de woningmarkt een halt toe te roepen!

HET ZELFBESTUUR

geladen vol was. Het hoogtepunt van de avond was toen de arbeiders van Vio.Me. de microfoon namen en hun visie op een samenleving uitlegden. Die visie is gebaseerd op sociale gerechtigheid, solidariteit en zelfbestuur. Vijfduizend mensen applaudisseerden, schreeuwden en zongen leuzen waarin zij steun betuigden. Het was toen dat iedereen zich realiseerde dat dit een onderneming is die wel moet slagen.

EEN VISIE GEBASEERD OP SOCIALE GERECHTIGHEID, SOLIDARITEIT EN ZELFBESTUUR.

Vroeg in de volgende morgen ging de mobilisatie verder met een levendige demonstratie richting de fabriek. De werkers waren al op hun posities en de productie werd triomfantelijk gestart voor de camera’s van de nationale, lokale en alternatieve media. De werkers organiseerden een rondleiding door de fabriek en legden alle details over het productieproces uit aan deelnemers van de solidariteitsbeweging en de journalisten.

Er is nog een lange weg te gaan: de kosten van de productie zijn hoog, de toegang tot krediet onmogelijk en onderdeel worden van de markt in tijden van recessie is onzeker. De werkers zijn echter optimistisch: de opbrengsten van het benefietconcert en de donaties van steungroepen en individuen – verzameld via viome.org – zouden genoeg moeten zijn om het bedrijf draaiende te houden in de eerste maanden. En de steun van de sociale bewegingen betekent dat veel van de producten zullen worden gedistribueerd door de bestaande structuren van sociale en solidaire economie. De werkers van Vio.Me. zijn al op zoek naar nieuwe schoonmaakproducten, gebaseerd op niet-giftige ecologische ingrediënten, geschikt voor thuisgebruik. De fabriek maakt kwaliteits-bouwmaterialen (mortel, gips, tegellijm, voegmaterialen etc.) en de werkers weten heet goed hoe de kwaliteit van hun producten te verbeteren zijn terwijl ze de kosten van de productie drukken, en daardoor dus de prijs. De uitdaging is nu om een markt te vinden voor deze producten in Griekenland en de omringende landen op de Balkan. Sommige producten kunnen zelfs verder weg verscheept worden, zodat ze ook via de internationale solidariteitsbeweging kunnen worden gedistribueerd.

De 40 arbeiders van Vio.Me. en honderden deelnemers in de solidariteitsbeweging hebben een onvergetelijke ervaring beleefd de afgelopen drie dagen, welke echter pas het begin is van een lange moeilijke weg.

Meer info is te vinden op viome.org en www.anarchistischegroepnijmegen.nl/viome"

Weten waar je kop koffie vandaan komt?!

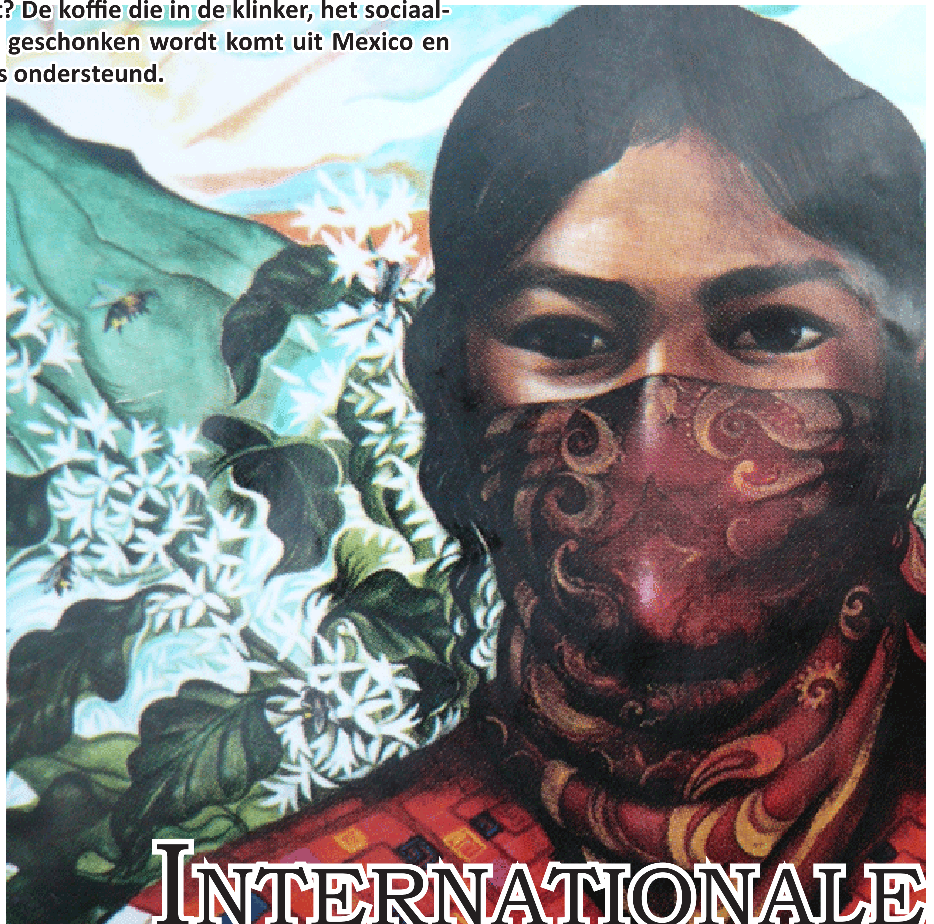
Een verslag

Weet jij waar je kop koffie vandaan komt? De koffie die in de klinker, het sociaalcentrum aan de van Broeckhuysenstraat, geschonken wordt komt uit Mexico en daarmee wordt de strijd van de Zapatista's ondersteund.

Maar wie zijn de Zapatista's en waarom komen ze in opstand en wat kunnen wij hier voor hen doen? Om hierover meer te weten te komen werd er op 6 maart een informatieavond gehouden met de film 'Viva Mexico'.

De documentaire volgt sub-commando Marcos die door het hele land reist om mensen te ondersteunen die hun land hebben verloren, doordat de regering het land aan buitenlandse investeerders verkoopt. Hierdoor worden de mensen gedwongen elders werk te zoeken, waardoor gemeenschappen opgebroken worden en mensen een stuk identiteit verliezen.

De film werd opgedeeld in twee stukken, zodat er een pauze was om vragen te stellen aan de gastspreker van Grassroots Projects, die het gebied van de Zapatista's heeft bezocht. In het zuiden

Internationale Vrouwendag

een verslag van 8 maart

8 Maart is het Internationale Vrouwendag. Eén dag waarop de verworven vrouwenrechten worden gevierd maar ook een dag waarop deze strijd wordt voortgezet en extra wordt belicht. De dag kent een lange traditie die nog steeds wereldwijd veel navolging kent.

Zo ook in Nijmegen. In het sociaal centrum de Grote Broek waren op deze dag verschillende activiteiten. Zo stond het migranten-solidariteitscafé Mulawan in het teken van Internationale Vrouwendag en was er later op de avond een dansbenefiet met female-only DJ's met hiphop, new wave, global beats, electro, sixties girlgroups etc… Swingen! Stichting Mariam kwam vertellen over hun wereldvrouwenhuis waar opvang wordt verleend aan ongedocumenteerde vrouwen.

De opbrengsten van het dans-benefiet gingen naar het wereldvrouwenhuis.

Later die nacht zijn er in het centrum en verschillende wijken in Nijmegen door activisten posters geplakt om ook in het straatbeeld aandacht te vragen voor zaken als: geweld tegen vrouwen, maatschappelijke rolverdeling en de positie van de vrouw op andere plekken in de wereld en onze verantwoordelijkheid hier in.

van Mexico hebben de Zapatista's het Chiapas gebied onafhankelijk verklaard. De Zapatista's zijn de lokale bevolking die vanaf 1994 in opstand zijn, omdat ze het land van hun voorouders niet willen verlaten.

De Zapatista's hebben voor hun land, hun autonomie en voor erkenning van hun rechten gevochten en hebben zich met succes tegen het Mexicaans leger weten te verzetten. Doordat mensen over de hele wereld zich solidair met de eisen van de Zapatista's verklaarden, kon de regering niet ongezien doorgaan met het militaire geweld en kwam het na 12 dagen tot een wapenstilstand.

OVER DE HELE WERELD VERKLAARDEN MENSEN ZICH SOLIDAIR MET DE EISEN VAN DE ZAPATISTA'S

De Zapatista's staan aan het begin van de anti-globalistische beweging en hebben laten zien, dat de wereld niet te koop is. Er zijn protesten georganiseerd in andere steden en initiatieven gestart om de Zapatista's te ondersteunen, bijvoorbeeld door hun koffie te kopen.

De boeren hebben zich in coöperaties verenigd om met de verkoop van de koffie een economische basis te creëren. Ze hebben de afgelopen jaren onafhankelijke en autonome structuren opgebouwd zoals eigen onderwijs en toegankelijke gezondheidszorg. Ze hebben een gezamenlijke besluitvorming waarbij iedereen de kans krijgt om inspraak te hebben.

De Zapatista's laten zien dat het anders kan, maar ook dat hiervoor gestreden zal moeten worden. Want niet alleen in Mexico verliezen boeren hun land, over de hele wereld worden oorspronkelijke bewoners van hun land verdreven.

Zo is op 17 april tijdens de internationale actiedag van 'Via Compensina' een informatieavond in de Klinker over de landless workers in Brazil. 'Via Compensina' is een netwerk van kleine boeren over de hele wereld, die zich verzetten tegen de grootschalige monocultuurlandbouw.

DE ZAPATISTA'S LATEN ZIEN DAT HIERVOOR GESTREDEN ZAL MOETEN WORDEN.

Je kunt kleine boeren ondersteunen door je eten direct bij hen in te kopen. Ook als producten van ver komen bestaat de mogelijkheid zonder tussenhandelaren direct van coöperaties te kopen. Zo kun je collectieven en projecten ondersteunen en de globale strijd voor autonomie voeden!

Boeken en films over de Zapatista's zijn te leen bij anarchistische bibliotheek de Zwarte uil

Zapatista koffie bestellen: cafe-libertad.de

De mobiele Zapatista koffiekraam: cre-act@riseup.net

DE INTERNATIONALE 1STE MEI

een dag van sociale strijd

Internationaal vindt de eerste mei nog steeds veel navolging. In veel landen in Europa is het een nationale vrije dag en gaan traditioneel veel vakbonden en grassrootsbewegingen de straten op. Op de ene plek strijdbaarder en met revolutionairdere eisen dan op de andere.

Zoals ook in het artikel over de geschiedenis van 1 mei staat, staan de rechten van de arbeiders centraal op deze dag. Maar ook het internationale aspect. Gelijke rechten voor alle mensen en de afschaffing van de klassenmaatschappij. * Waarbij gelijke rechten ongeacht geslacht, afkomst of seksuele voorkeur centraal staan.

Toch zijn er, naast de reformistische partijen die bereid zijn met een deal deze eis van gelijke rechten voor iedereen af te laten kopen, er ook nog reactionaire groepen actief op deze dag. Fascisten en Neo-Nazi's proberen deze dag in een nationalistische context te plaatsen. Daarmee creëren ze een scheiding tussen verschillende bevolkingsgroepen waarbij de groep die bij hun 'nationale bevolkingsgroep' hoort, privileges zou moeten hebben ten opzichte en ten koste van anderen.

In Duitsland proberen Neo-Nazi's ook dit jaar weer de eerste van mei in zo'n daglicht te plaatsen, o.a. in Frankfurt. Gelukkig zijn er elk jaar ook grote groepen mensen die dit niet kunnen accepteren en het internationale en anti-nationale aspect van deze dag willen waarborgen. Er vindt in Frankfurt een grote tegenmobilisatie plaats van antifascistische groepen en burgerinitiatieven onder het motto "Frankfurt Nazifrei." Met verschillende middelen zullen duizenden mensen de Nazi-demonstratie proberen te blokkeren.

MENSEN ZULLEN DE NAZI-DEMONSTRATIE PROBEREN TE BLOKKEREN.

Net als in Nederland vinden er op vele andere plekken in de wereld demonstraties en acties plaats in een poging om de strijd tegen het kapitalisme verder te tillen. Ook wij gaan door en plaatsen ons in deze strijd!

Tegen Staat, Natie en Kapitaal! Ontwaakt, verworpenen der aarde!

De sjouwers en het wiel

In vroegere tijden, voor de uitvinding van het wiel, was het beroep van sjouwer vrij algemeen, hoewel het niet erg goed werd betaald. Vaak klaagden de sjouwers dan ook over hun lage loon en over de zware lasten die zij droegen.

Toen op een dag één van hen het wiel uitvond waren de anderen eerst zeer enthousiast: het wiel maakte het mogelijk lasten te vervoeren die 10 keer zo zwaar waren als een mens kon sjouwen, het zou hun arbeid verlichten en ze in staat stellen meer te verdienen. Het duurde echter niet lang voordat het tot de sjouwers doordrong dat de uitvinding van het wiel hun bestaan bedreigde. Hun bazen hadden geen sjouwers meer nodig, steeds grotere en betere karren en wagens namen hun plaats in.

Geschrokken bliezen de sjouwers hun oude bonden en verenigingen nieuw leven in. Ze hielden demonstraties en stakingen en eisten een verbod van het wiel. Eerst leken zij succes te hebben, de opmars van het wiel werd gestuit en er werden minder sjouwers ontslagen, al daalden wel hun lonen. Maar het leek al gauw dat zij het wiel slechts tijdelijk afremden in het onstuitbaar rollen. Toen ze op een dag weer verzameld waren zwaaiden zij met borden waarop leuzen stonden als: “WEG MET HET WIEL” en “WIJ WILLEN SJOUWEN”. Hierbij nam één van hen het woord. (Sommigen beweren dat het dezelfde was die eerder het wiel had uitgevonden, maar of dat zo was, is niet zeker)

ZIJ ZWAAIENDEN MET BORDEN WAAROP LEUZEN STONDEN ALS: “WEG MET HET WIEL” EN “WIJ WILLEN SJOUWEN”

Hij sprak zijn kameraden toe op de volgende wijze: “Kameraden, hoe ver is het met ons gekomen? Vroeger klaagden we over de lage beloning die we kregen voor ons zware werk. Is het niet absurd dat we nu onze bazen smeken ons dat werk terug te geven, desnoods voor een schijntje van het loon dat we vroeger terecht te laag vonden? Is het niet dwaasheid dat we smeken om opnieuw onze ruggen te mogen breken, om opnieuw de lasten van de rijken te mogen dragen? Gaat het ons er werkelijk om onze rug weer te mogen breken voor een paar centen? Nee. Het gaat ons er om dat we onze kinderen te eten kunnen geven, dat we menswaardig kunnen leven.

Het wiel maakt het mogelijk voldoende voedsel aan te voeren in tijden van slechte oogst, het stelt de mens in staat tot dingen die vroeger onmogelijk waren. Het wiel kan ons bevrijden van onze onmenselijke arbeid en het zou welvaart moeten brengen. Het brengt ook welvaart. Maar die welvaart komt ons ten niet goede maar onze bazen. En onze bevrijding komt neer op de vrijheid om van honger te sterven als nutteloze overblijfselen van een voorbije periode. Moeten we nu proberen het verleden te behouden? Het verleden dat we zo vaak vervloekten toen het nog geen herinnering was?

Zouden we niet eerder ons nut moeten bewijzen door voor een toekomst te strijden waarin iedereen zijn deel krijgt van de welvaart die het wiel oplevert, een toekomst waarin een mens niet langer als nutteloos zal worden afgedankt omdat er geen behoefte meer aan diens arbeidskracht bestaat, een toekomst waarin de waarde van een mens wordt bepaald door het mens-zijn.

Gaat het ons er om onze ruggen weer te mogen breken of gaat het ons er om mens te kunnen zijn?” Toen hij uitgesproken was viel er een grote stilte en verward gingen de sjouwers uiteen. In de tijd daarna bleken veel sjouwers en vooral de bestuurders van de sjouwersbonden zich van hem af te keren, en heel wat van zijn vroegere collega’s weigerden zelfs nog met hem te praten. Anderen dachten echter na over zijn woorden en begonnen aarzelend aan de strijd voor een betere verdeling van de welvaart.

Degenen die bleven vechten om hun vroegere arbeid terug te krijgen beseften niet dat zij een verloren strijd streden. Hun werk wonnen ze niet terug en hun ideeën verhongerden samen met henzelf naarmate de tijd voortschreed en zij zich steeds nuttelozer voelden.

Degenen die zich voor ogen stelden om voor een betere toekomst te vechten beseften al snel dat hun strijd langer zou zijn dan ze gedacht hadden, en misschien wel eindeloos. Toch gaven ze niet op, omdat ze het nut van hun strijd niet betwijfelden, al wisten ze dat het doel in de toekomst lag. Zij verhongerden ook of kwamen om in één van de vele gevaren waarin zij zich begaven. Maar hun strijd wordt voortgezet tot vandaag de dag.

Nieuwe stickers en posters

De Vrije Bond heeft een nieuwe poster (A2 formaat) met een tekst van Proudhon genaamd ‘Geregeerd worden betekent…’ en tevens is er een grote hoeveelheid stickers gedrukt.

De poster is eerder door onze vrienden van de FdA al in het Duits uitgegeven. Zij waren zo vriendelijk de bestanden door te sturen zodat we er een Nederlandstalige versie van konden maken. De illustraties voor de poster zijn gemaakt door de anarchistische graficus Clifford Harper.

Wil jij deze poster en stickers hebben en verspreiden bij jou in de buurt, dorp of stad? Stuur dan een e-mail naar secretariaat@vrijebond.nl en vermeld in je email het aantal en je postadres. Het materiaal en de verzending zijn gratis, maar je kunt altijd een donatie doen op:

Giro 5495473
T.n.v. Vrije Bond
Amsterdam

vrijebond.nl

WELVAARTSCHAUVINISME

Migratie wordt sinds de Koude Oorlog afgebeeld als een van de grootste gevaren voor de veiligheid in Europa. Migratievraagstukken worden geproblematiseerd en migratiepolitiek gaat samen met omstreden concepten als xenofobie, discriminatie, nationalisme en in- en uitsluiting. Migranten worden gecriminaliseerd, moeten integreren en de Europese Unie sluit haar grenzen voor migranten die weinig bij kunnen dragen aan de economische groei.

Deze zogenaamde kosten-atenanalyse van migranten heeft tot gevolg dat zij worden gereduceerd tot kapitaal en of instrumenten welke economische groei generen. Het rangschikken van mensen op economische waarde is op zich al een bizar fenomeen iets, maar iets wat in de hedendaagse kapitalistische samenleving veelvuldig voorkomt. Neem bijvoorbeeld de hedendaagse recessie en de bezuiniging die hierop volgen.

De toegang tot onder andere banen, gezondheidszorg en sociale zekerheid neemt af. De onzekerheid neemt toe waardoor er concurrentie ontstaat tussen diegene die aanspraak willen maken op deze zekerheden. Migranten, asielzoekers en zogenaamde vreemdelingen worden afgebeeld als directe concurrenten op deze goederen. Dit resulteert er in dat er een beeld geschetst wordt dat de zogenaamde vreemdeling een bedreiging is voor de Westerse welvaart. Migranten worden afgebeeld als gelukzoekers die hier zijn om van 'onze' welvaart en verzorgingsstaat te snoepen. Het snoepen van deze taart zou ten kosten gaan van de rijkdom van de zogenaamde autochtone bevolking waardoor migranten als een bedreiging van de Nederlandse welvaart gezien worden. Dit wordt ook wel welvaartschauvinisme genoemd.

Chauvinisme is een vorm van patriottisme waar de nadruk ligt op het verheerlijken van het eigen land, volk, taal of regio. Bij welvaartschauvinisme wordt de toegang tot economische en sociale rechten gebaseerd op de culturele of politieke achtergrond. Waneer de vraag naar arbeid vermindert waardoor er een herverdeling van bijvoorbeeld werkgelegenheid plaats vindt ten voordele van diegene met dezelfde culturele of politieke achtergrond. Het is dus niet uitzonderlijk dat dit hand in hand gaat met omstreden concepten als nationalisme, xenofobie en fascisme. Dit blijkt ook uit de recente ontwikkeling omtrent de niet uitzetbare vreemdelingen.

De groep migranten die volgens de Nederlandse overheid niet welkom is in Nederland en die ook niet 'uitgezet' kan worden, wordt aan hun lot overgelaten. Omdat zij niet het Nederlandse burgerschap bezitten kunnen zij geen aanspraak maken op sociale voorzieningen. Iets absurds wat eigenlijk niets anders is dan een discriminerend nationalistisch beleid wat de Nederlandse overheid uitvoert. Dit wordt gerationaliseerd en goed gepraat door overheden en politici door het gecreëerde discours van angst en onveiligheid. De overheid creëert hierop vertrouwen onder haar burgers door op deze angst die zij zelf geformuleerd heeft in te springen. Door het 'framen' van het probleem en de oorzaak ergens anders te leggen verschuift de focus van het daadwerkelijke probleem - de markt en het kapitalistische denken - naar een zondebok, namelijk; de zogenaamde vreemdelingen.

DE OVERHEID CREËERT VERTROUWEN DOOR OP ANGST IN TE SPRINGEN.

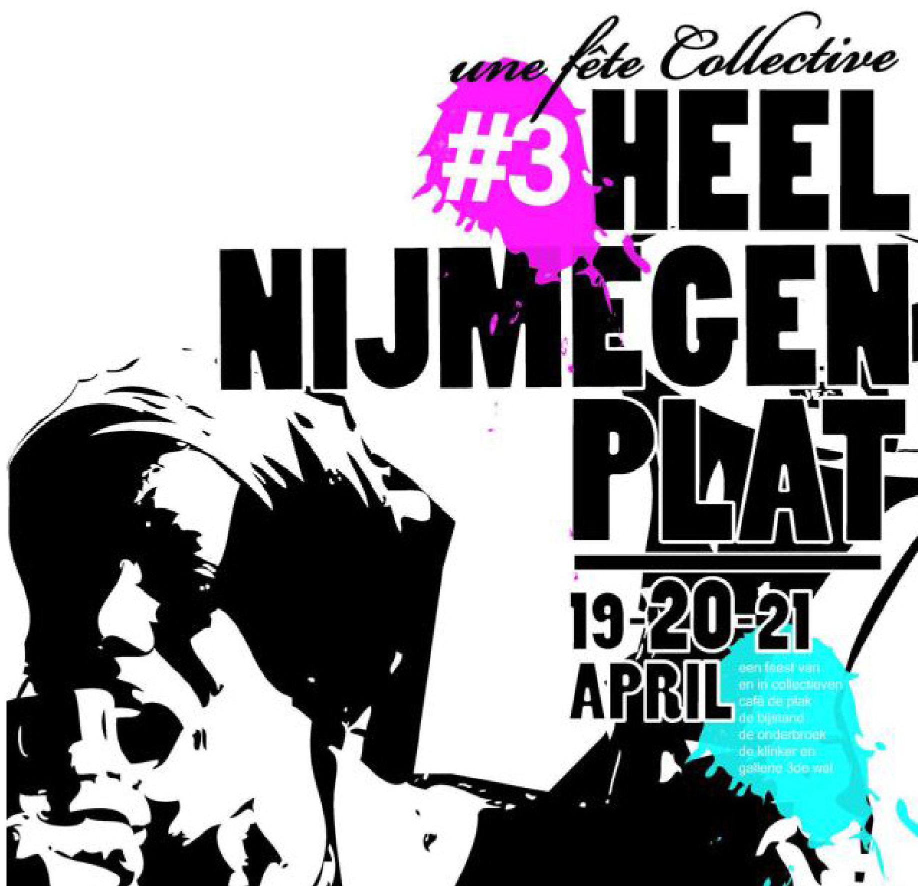

Heel Nijmegen Plat - Het Anarchist Mobile School project

In het weekend van 20 april werd het Heel Nijmegen Plat festival georganiseerd. Een groot deel van de opbrengst van het festival ging naar het Mobile Anarchist School Project in de Filipijnen. Tijdens het festival kregen bezoekers flyers met informatie over dit project. Daaruit de volgende tekst:

"In 2012 is dit project succesvol van start gegaan, maar het kan nog alle financiële steun gebruiken. Het Mobile Anarchist School Project is opgezet door twee Filipijnse collectieven, namelijk Indokumentado Productions en Mindsetbreak Press, beide met roots in de autonome en anarchistische beweging. De mobiele anarchistische schoolbus rijdt rond in de Filipijnen met als doel om te voorzien in informatie, analyse en plannen met betrekking tot gemarginaliseerde gemeenschappen, studenten, schoolloze jongeren en het Local Autonomous Network. Belangrijke onderwerpen daarbij zijn milieu-issues, politieke marginalisatie, het patriarchaat, armoede en honger, met name met betrekking tot gemeenschappen op de Filipijnse eilanden. Daarnaast heeft het project het doel om vaardigheden te delen met lokale netwerken met betrekking tot schrijven, belangenbehartiging, campagne voeren, publiekelijk spreken en onderzoek te delen en ontwikkelen. Dit wordt gedaan door middel van onder andere kunstworkshops voor kinderen, het opzetten van discussie-groepen over gender, publiekelijk-spreken workshops en ecologisch onderzoek samen met inheemse gemeenschappen. De focus is om samen en van elkaar te leren. Er is gekozen voor de vorm van een letterlijk mobiel project om aan de ene kant de bereikbaarheid van het project de vergroten doordat de bus het hele land kan doorrijden en zo ook moeilijk te bereiken gemeenschappen kan aandoen. Aan de andere kant hoopt het project zelforganisatie bij groepen en gemeenschappen te stimuleren."

WORK

Boekrecensie

Door Tommy Ryan

Work – Capitalism, Economics, Resistance is de titel van het boek dat eind 2011 verscheen van de hand van CrimethInc., een anarchistisch collectief uit de Verenigde Staten. Zoals de meeste titels van CrimethInc. ziet ook dit boek er weer fraai uit; een mooie fullcolor kaft met luxe zilver-druk van de titel. Het boek is opvallend voor CrimethInc. omdat hen vaak wordt verweten subcultureel en romantiserend te zijn. Het lijkt dat met deze titel met dit eerste wordt afgerekend, het tweede is gewoon hun kracht en stijl.

Qua opzet lijkt het boek in te springen op de huidige internetcultuur met korte pakkende stukken en een heldere onderverdeling. Het boek telt dan wel 375 pagina's, maar tekst wordt mooi afgewisseld met afbeeldingen en gekleurde pagina's wat het geheel luchtig maakt. Soms mist het wel wat diepgang, maar het is ook duidelijk als inleidend boek bedoeld. Dit wetende worden de aangesneden onderwerpen genoeg recht aangedaan.

De structuur van het boek valt eigenlijk uiteen in twee delen. Het eerste deel, de bulk van het boek, bestaat uit een analyse van het huidige systeem. Hierin bekijkt men wat arbeid is, hoe dit zich tot het economische systeem (kapitalisme) verhoudt en wat hiervan de impact is op ons dagelijks leven. Het tweede deel focust zich op het verzet hiertegen en probeert een aanzet te doen om mensen in beweging te krijgen.

Eigenlijk is Work veel meer dan alleen een boek over werk. Of, beter gezegd, integreert het arbeid weer in een kritiek op het systeem. Na jaren van deelstrijden tegen losse misstanden lijkt de sociale beweging – CrimethInc. is namelijk niet de enige – arbeid weer als onherroepelijk bindmiddel te zien van de sociale problematiek waarmee we worden geconfronteerd. De klassieke analyse van het kapitalisme en de daarmee gepaard gaande klassenmaatschappij krijgt een update voor de 21ste eeuw. Dit is naar mijn mening een welkome onderneming en van groot belang. Er wordt geprobeerd de ambiguïteit van arbeid en klasse, de verandering in de 21ste eeuw en de verandering in identiteitsbeleving uiteen te zetten. Dat is ook zichtbaar in de versie van de Piramide van het Kapitalisme, die door CrimethInc. in samenwerking met de kunstenaar Packard Jennings in een modern jasje is gegoten.

Het boek bevat naast analyse ook stukken met persoonlijke ervaringen. Het zijn illustraties die de analyse levendigheid geven. Het beeld van het stereotype 'arbeider' in een blauwe overall wordt daarmee doorbroken, maar niet weggezet. Het bevat een verhaal van een manager in een diensteneconomie, maar ook dat van een bediende in een café, een arbeidsmigrant en iemand die vertelt over hoe we opgroeien in de leugen van spektakel en hoe ons voorgehouden wordt dat we allemaal aan de top kunnen komen 'als we maar hard genoeg ons best doen'.

Ook al is Work duidelijk vanuit de context in de Verenigde Staten geschreven, toch is het erg goed te lezen en te begrijpen. Dit komt onder andere doordat het kapitalisme in Nederland de afgelopen jaren ook hard om zich heen heeft gegrepen. Denk bijvoorbeeld aan de flexibilisering van arbeid met de explosie aan uitzendbureaus, de afbraak van de sociale zekerheid, het vertrek van de productie-industrie, globalisering, de focus op een diensteneconomie,de machteloosheid van de vakbonden, de stijgende werkeloosheid en het politieke verraad van de sociaaldemocratie.

Het boek is motiverend en weet de hedendaagse problematiek goed te verwoorden. Doordat arbeid niet als een losstaande activiteit wordt gezien maar als iets dat samen met andere vitale onderdelen van de staat het kapitalisme in stand houdt, kijkt het verder in haar analyse. Ook politie, het gevangeniswezen, de oorlogsindustrie, criminaliteit, wetenschap, cultuur, politici, grenzen, migratie en consumentisme worden onderzocht. Interessant is dat de lezer hierin wordt betrokken en het is diens eigen taak om te kiezen wat hier mee te doen.

ONS WORDT VOORGEHOUDEN DAT WE AAN DE TOP KUNNEN KOMEN 'ALS WE HARD GENOEG ONS BEST DOEN'.

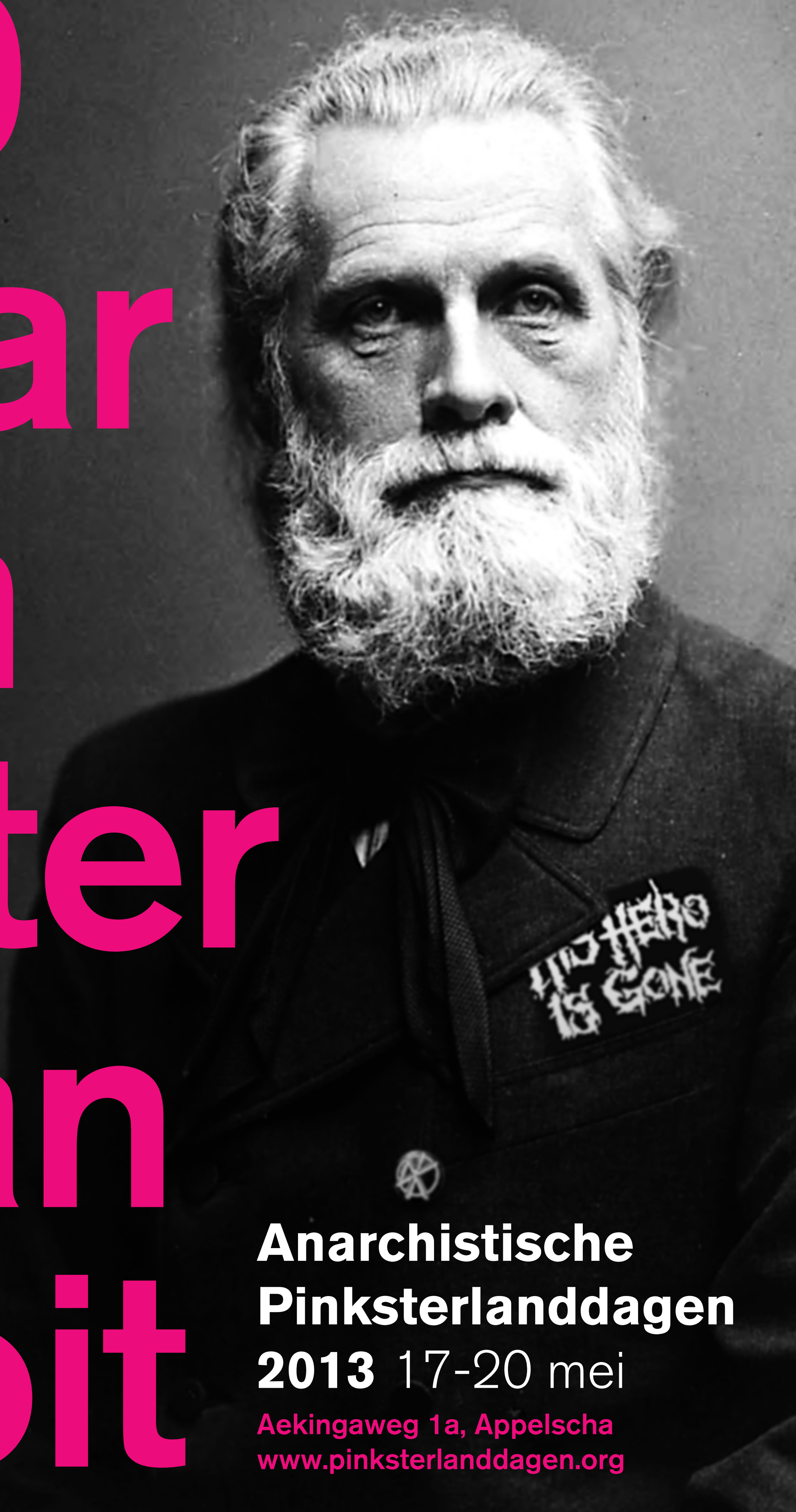
"There are ways to relate to others without trying to profit at their expense. This is hard to believe now that capitalism has colonized nearly every aspect of our lives. But there are still countless examples of other ways to do things."

Work is voor mij een geweldige hedendaagse inleiding op kapitalisme en het verzet tegen het systeem. Het leest gemakkelijk weg, ziet er fraai uit en is ook nog eens goedkoop in de aanschaf – zo'n €12,00 – en verkrijgbaar bij zowel radicale als reguliere boekhandels.

Het boek is ook gratis te leen in anarchistische bibliotheek de Zwarte Uil.

WORK, CrimethInc., 2011
ISBN 9780970910172
Taal: Engels

80 jaar en fitter dan ooit

Anarchistische Pinksterlanddagen

2013 17-20 mei

Aekingaweg 1a, Appelscha
www.pinksterlanddagen.org

Pinksterlanddagen Fitter dan ooit!

Fitter dan ooit? Zie die glanzende oogjes van Domela op de poster en beweer eens dat het niet zo is. In zijn punkjasje weet hij onze jonge harten opnieuw te beroeren. Oude wijsheid in een nieuw jasje, dit kan ook gezegd worden voor Anarchistisch Festival de Pinksterlanddagen. Inmiddels vieren we de tachtigste jaargang van het festival en nog altijd is het anarchisme actueel, strijdbaar en actief.

De Pinksterlanddagen is een unieke bijeenkomst van anarcha's en anarcho's, buiten-parlementairen, anti-kapitalsten, radicalen, autonomen en iedereen die zich verzet tegen het systeem. Het jaarlijkse festival vindt traditiegetrouw plaats in Appelscha tijdens de Pinsteren, dit jaar van 17-20 mei.

Overdag biedt de Pinksterlanddagen een uitgebreid inhoudelijk programma voor verdieping, discussie, informatie en suggesties over uiteenlopende onderwerpen. Een greep uit het voorlopige programma biedt skypecontact met Egypte, GroenFront! over hun nieuwe campagne, historische lezingen, Parijse commune en boekpresentatie van professor geschiedenis aan de Universiteit van Leiden Dennis Bos.

Het avondprogramma bestaat uit muziek van Het Brandt (Nederlandstalige anarchofolk) , Kruel Facts (melodieuze crust punk), DJ Thomas met radicale hiphop, Anarcho Flamenco. Daarnaast is er politiek theater van Charlie Rider, over ervaringen in de gevangenis. Het filmprogramma is de afgelopen jaren zo omvangrijk geworden dat het een eigen tent heeft met doorlopende voorstellingen in de avonden.

De anarchistjes in spé zijn we niet vergeten. Zij zijn zoals altijd in de goede handen van de Kinderpret. De kinderen worden vermaakt met spelletjes, zoektochten, cursussen en algehele gezelligheid.

Op het terrein is een biologische, veganistische kantine met koffie, broodjes en taart en iedere avond kun je warm eten bij de actiekeuken Rampenplan.

De Pinksterlanddagen kent een lange traditie die terug gaat naar 1927, toen anarchistische jongeren uit de noordelijke provincies voor het eerst deze bijeenkomst organiseerden. In 1933 werd het kampeerterrein in Appelscha door arbeiders aangekocht en het is op deze plek dat de dagen sindsdien plaatsvinden. Tegenwoordig bezoeken ieder jaar zo'n 500 mensen het festival, dat zich kenmerkt door een uitstekende sfeer.

We verwachten dat iedereen een rol speelt op de Pinksterlanddagen; organisatorisch of praktisch onder het motto 'Do it yourself, geen vrijheid zonder verantwoordelijkheid!' Wil je bijdragen met een workshop, theater of wat dan ook, laat het ons weten. Het programma loopt snel vol dus wees er op tijd bij. Er is plaats voor maximaal 30 workshops. Tijdens de Pinksterlanddagen is er praktische hulp welkom, in de kantine, voor het schoonmaken, als EHBO-er of bij het opruimen achteraf.

DE PINKSTERLANDDAGEN KENT EEN LANGE TRADITIE DIE TERUG GAAT NAAR 1927

De Pinksterlanddagen vindt plaats op het kampeerterrein 'tot Vrijheidsbezinning', Aekingaweg 1a in Appelscha. Het terrein is per openbaar vervoer bereikbaar met lijn 15 of 19 vanaf de NS-stations Assen en Heerenveen. De kosten voor de PL bedragen slechts 12,50 euro. Hierbij is het kamperen inbegrepen, maar het eten niet. Vergeet je kampeerspullen niet!

Voor meer info check: pinksterlanddagen.org

Meehelpen? pinksterlanddagen@hotmail.com

PUZZEL

Horizontaal
2. groep samenwerkende mensen
4. het in verzet komen tegen een autoriteit
5. netwerk dat zich bezig houdt met migratiestrijd
8. landelijke anarchistische zelforganisatie
9. anarchistisch festival in Appelscha
11. autonome regio in het zuiden van Mexico
12. dit kun je doen je met gebouwen, noten en codes

Verticaal
1. het conflict tussen de werkende klasse en bezittende klasse
3. gevoel hebbend voor de nood van de medeleden van de samenleving
6. eerst de afwas dan de ...
7. als een werkplek in handen van de werkers is
10. 1312

IF THEY DON´T LET US DREAM

WE WON´T LET THEM SLEEP

HOUD VOOR UPDATES VAN RADICALE, SOCIALE ACTIVITEITEN IN NIJMEGEN DE AGN WEBSITE IN DE GATEN

WWW.ANARCHISTISCHEGROEPNIJMEGEN.NL

Agenda

Voor een actief Nijmegen

MEI

• 1 mei / Internationale dag van de arbeiders

• 2 mei / Lijm workshop / Repair-café / de Klinker, Nijmegen / 19:30

• 4 mei / Vreemd queerparty extraordinaire / de Plak, Nijmegen / 23:00 / www.ikbenvreemd.nl

• 5 mei / Lawaai-estafette langs drie detentiecentra / 11:00 Amstelstation, Amsterdam / solitours.wordpress.com

• 8 mei / AGN Info- en discussieavond / de Klinker, Nijmegen / 20:00

• 10 mei / AGN benefietfeest / de Onderbroek, Nijmegen / 22:00

• 12, 15, 16 mei / PRISON? - A one man theatre performance / 12 mei - ACU, Utrecht / 15 mei - OCCII, Amsterdam / 16 mei, Den Haag / www.vrijebond.nl

• 17, 18, 19, 20 mei / Pinksterlanddagen / Appelscha / www.pinksterlanddagen.org

• 29 mei / ABC gevangenenschrijfavond / de Klinker, Nijmegen / 20:00

JUNI

• 10-14 juni / week van actie tegen G8 / actie, lezingen, films, concerten en meer/ Londen, Groot-Brittannië

• 11 juni / anti G8-top actiedag / Londen, Groot-Brittannië

• 17, 18 juni / Dublin Alternative G8, Dublin

JULI

• 21-29 juli / WarStartsHereCamp / Anti-militaristisch kamp / Magedeburg, Duitsland / warstartsherecamp.org

AUGUSTUS

•2-10 augustus / No-Border Kamp / Week vol acties, discussies en workshops / Rotterdam

Sociale en zelfwerkzame plekken en groepen

Een korte opsomming in Nijmegen

Plekken

DE GROTE BROEK

Autonoom centrum / voor programma zie maandflyer en website

De Onderbroek / poppodium, bar en disco / donderdag en vrijdag kroegavond

De Klinker / woensdag soepcafé 18:30 / zaterdag dagcafé 12:00-18:00 / zaterdag & zondag eetcafé vanaf 18:00

Tweede Walstr. 21
Van Broekhuysenstr. 46
www.grotebroek.nl

DE BIJSTAND

Kroeg / dagelijks geopend / 15:00-03:00

van Welderenstr. 104, Nijmegen
www.debijstand.nl

DE PLAK

Collectief eetcafé met een betrokken en eigenzinnig karakter / elke dag geopend vanaf 12:00

Bloemerstraat 90, Nijmegen
www.cafedeplak.nl

DE PARAPLUFABRIEKEN

Woon-werkpand met kroeg, exporuimte, verschillende kleine onderneminkjes / vrijdag vanaf 16:00 kroegavond

Van Oldenbarneveldstr. 63a, Nijmegen
www.plu.nl

STICHTING OVERAL

Kringloopwinkel, geeft subsidies weg aan goede doelen / woensdag & zaterdag van 14.00-17.00

Bredestraat 52, Nijmegen
www.overal.org

BASTA

Ideële kringloopwinkel / woensdag 14:00-17:00 en zaterdag 12:00-17:00

Begijnenstr 34, Nijmegen
http://stichtingbasta.blogspot.com/

Groepen

Anarchistische groep Nijmegen (AGN)

Werk- en actiegroep die theorie en praktijk verbindt.

www.anarchistischegroepnijmegen.nl
www.vrijebond.nl

ANARCHIST BLACK CROSS

Gevangenenondersteuning en anti-gevangenissysteem werkgroep

abcnijmegen.wordpress.com

ANARCHISTISCHE BIEB DE ZWARTE UIL

Bibliotheek met radicale literatuur voor die andere wereld waar je eigenlijk altijd al van droomde / elke zaterdag 12:00-17:30

DOORBRAAK NIJMEGEN

Lokale groep van de landelijke linkse basisorganisatie Doorbraak

www.doorbraak.eu

MULAWAN

No-Border keukencollectief dat tweewekelijks soli-eetcafé organiseert in de Klinker.
Check www.grotebroek.nl voor meer info en openingstijden

STICHTING GAST

Migranten en geïllegaliseerden steunpunt in Nijmegen

www.stichtinggast.nl

STRAATMENSEN VOOR STRAATMENSEN

Kookgroep van, voor en door de dak- en thuislozen in Nijmegen.

http://www.straatmensen.nl

BATAFORUM

Communicatieplatform voor linkse acties en activiteiten

www.bataforum.nl

BIJDRAGEN AAN INBEWEGING? MAIL ONS OP AGN@RISEUP.NET

antwoorden puzzel. 1. klassenstrijd 2. collectief 3. sociaal 4. opstand 5. noborder 6. revolutie 7. zelfbestuur 8. vrijebond 9. pl 10. acab 11. chiapas 12. kraken